

Dvi didžiosios įsakos

***Pagrindinė eilutė: „Atėjo vienas iš raštininkų, išgirdęs jų diskusiją ir supratęs, kad Jis jiems gerai atsakė, paklausė Jo: „Koks yra pirmasis iš visų įsakymų?“
Morkaus 12:28***

***Pasirinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Morkaus 12:28-34***

Prieš šiandienos pamoką Jėzus šventykloje susidūrė su vyriausiais kunigais ir vyresniaisiais, kurie klausė, kokiu pagrindu jis pamokslauja (Morkaus 11:27, 28). Atsakydamas Jėzus papasakojo jiems palyginimą apie nedorėlius vynininkus, kurie nužudė žemės savininko sūnų. Per šią parabolę Jėzus aiškiai nurodė, kad žydų religiniai vadovai yra tie, kurie nužudys Dievo Sūnų, kad išlaikytų savo galią ir autoritetą tautos atžvilgiu. Jėzus atsakė, kaip užrašyta Mato evangelijoje: „Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos jos vaisių.“ Mato 21:43

Supykę dėl to, fariziejai ir kiti žydų vadovai bandė pagauti Jėzų į spąstus įvairiais klausimais. Fariziejai paklausė, ar teisėta mokėti duoklę Cezariui, į ką Mokytojas atsakė: „Atiduokite Cezariui tai, kas priklauso Cezariui, o Dievui – tai, kas priklauso Dievui“ (Morkaus 12:13-17). Tada sadukiejai paklausė Jėzaus, kuris iš septynių ū brolių, vedusių tą pačią moterį, bus jos vyras jo karalystėje. Dėl jų netikėjimo mirusiųjų prisikėlimu Jėzus atsakė: „Jūsų

klaida yra ta, kad jūs nežinote Raštų ir nežinote Dievo galios.“ (Morkaus 12:24).

Įspūdį padaręs Jėzaus atsakymais, „raštininkas“ uždavė klausimą, užrašytą mūsų pagrindinėje eilutėje, galbūt visiškai nuoširdžiai. „Jėzus atsakė: „Svarbiausias įsakymas yra šis: Klausyk, Izraeli! Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats. Ir tu turi mylėti Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela, visu savo protu ir visomis savo jėgomis“ (Morkaus 12:29, 30). Koks nuostabus ir išsamus yra šis Jėzaus teiginys, tiesiogiai cituojamas iš Pakartoto Įstatymo 6:4, 5.

Jėzus peržengė raštininko klausimo ribas, pareikšdamas, kad antrasis įsakymas yra susijęs su pirmuoju, būtent: „Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Morkaus 12:31). (Morkaus 12:31). Čia Jėzus vėl citavo Senąjį Testamentą (Kunigų 19:18). Kiek daug pasakyta vos keliais žodžiais. Biblija atskleidžia gailėstiną, užjaučiantį ir mylintį Dievą, kuris rūpinasi savo kūrinių gerove. Dievo Žodis taip pat ragina jo kūrinius mylėti mainais, pateikdamas aukštus standartus, kaip elgtis su mūsų Kūrėju ir savo artimu.

Šis Dievo įstatymas dar turi būti suprastas visapusiškai. Ribotas požiūris į šį standartą gali būti rastas Konfucijaus raštuose, kur teigiama, kad žmogus neturėtų daryti kitiems to, ko nenorėtų, kad kiti darytų jam. Tačiau koks kontrastas matomas, kai tai lyginame su Šventuoju Raštu! Vienas „ “ yra tik neigiamas teiginys, kitas – teigiamas: „Mylėk savo artimą kaip save patį“.

Iš tiesų, Dievo įstatyme yra daug dalykų, kurie jį žymi kaip dievišką. Koks gražus būtų pasaulis, jei žmonės galėtų ir norėtų gyventi pagal šiuos du didžiuosius

įstatymus. Kiekvienas mylėtų Dangiškąjį Tėvą visa širdimi ir siela. Visi mylėtų savo artimus kaip save pačius, stengdamiesi jiems tarnauti, kai tik turėtų progą. Tai būtų rojus. Ačiū Dievui, mes esame įsitikinę, kad toks pasaulis bus, kai bus įkurta Mesijo karalystė.